

[Hanne Reintoft.]

reform, nemlig en strukturreform af hele det for et samfund livsvigtige område, som socialpolitikken er. Socialreformkommissionen burde have været færdig først. Vi skulle have taget stilling først til indhold og derefter til form, og når forslagene til strukturelle ændringer skulle forelægges, måtte mindstekravet både til minister og regering være, at det var en gennemtænkt reform, at koordinationen var gennemført tilfredsstillende, hvad man selv indrømmer ikke er tilfældet her.

**Socialministeren (Nathalie Lind):** Jeg vil takke ordførerne for deres indlæg og er enig med dem i, at det er et meget betydningsfuldt lovforslag, vi behandler her i dag.

Hr. Niels Mørk, som jeg takker for hans indlægs afbalancerede form, rejste spørgsmålet om den kommende finansiering af sygekasserne og nævnte, at der kun var tale om en delvis afskaffelse af kopskatten; han var dog principielt indforstået med, at en finansiering over skatterne var bedre. Jeg synes, der er grund til at fremhæve, at især familier med børn over 18 år, der er under uddannelse, vil få en betydelig lettelse her ved, at der ikke længere skal betales særskilt sygekassekontingent for dem.

Hr. Niels Mørk rejste også spørgsmålet om, hvilke grupper der vil få fordel af den nye ordning, og andre ordførere var inde på det samme. Sidst tror jeg det var fru Hanne Reintoft, der spurgte, hvad der lå i bemærkningen om, at der ikke ville blive tale om større byrder for befolkningen som helhed. Det, der er tanken bag dette lovforslag, er jo, at sygesikringen skal finansieres i forhold til indtægten, og det vil sige, at de mindre indtægter skal betale mindre end i dag, og at de større indtægter vil komme til at betale noget mere, et synspunkt, som jeg er glad for at der er forståelse for her i tinget. Jeg er villig til at oplyse udvalget nærmere om, hvad vi kan fremkomme med af beregninger over, hvor skillelinjen vil gå, men så vidt jeg er orienteret, er det vel indtægter omkring 40.000—50.000 kr., der vil få en kontant fordel; bortset fra det særlige forhold med familier med to børn vil der her blive en økonomisk fordel.

Et andet spørgsmål, som er gået igennem debatten, vedrører sygekassegrænsen. Det

glædede mig at høre hr. Niels Mørk sige, at der ikke var modstand mod forslaget, som jo også kommer fra socialreformkommissionen, om at give befolkningen adgang til at vælge, om man vil være B-medlem. Jeg vil i den forbindelse pege på, at vi har en vis erfaring for, at der er interesse for at få status som B-medlem. Vi har vel omkring 100.000 mennesker, der tidligere har skullet stå som medlemmer af sygekassernes B-afdeling, men som, efter at deres indtægtsforhold har ændret sig, har haft ret til at vælge et A-medlemskab med den gratis lægehjælp, som har valgt at forblive som B-medlem. Derfor synes jeg, det vil have megen interesse, når vi i fremtiden skal diskutere spørgsmålet om sygekassegrænsen, at se, hvordan den ordning, som vi nu foreslår, kommer til at virke i praksis.

Jeg må måske i denne forbindelse have lov at sige en bemærkning til hr. Kurt Brauer — hr. Niels Mørk vil naturligvis selv kunne udlægge sit syn på A- og B-grænsen. Hr. Kurt Brauer var inde på, at der måske nu var et massivt flertal i folketinget for at ophæve sygekassegrænsen; men hr. Valbak sagde jo, at ét var, hvad man kunne tænke sig i fremtiden, noget andet var aktuel politik. Det, jeg gerne vil trække frem her, er, at hr. Kurt Brauer så drager den konklusion af det, at lægerne skal offentligt ansættes. Her må jeg have lov til klart at sige på regeringens vegne — og jeg tror også, at hr. Niels Mørk vil være enig heri, det har jo også været sygekassernes standpunkt hidtil — at det, vi skal arbejde for, er at bevare familielægeprincippet. Går vi over til en offentlig ansættelse af lægerne, mener jeg ikke, at denne gode og værdifulde ordning vil kunne bibeholdes.

Et tredje hovedpunkt har været spørgsmålet om opgavefordelingen mellem primær- og amtskommunerne. Jeg synes ikke, at diskussionen har været helt afklaret på dette punkt. Man siger; at nu vil man ikke fremtidig arbejde med et enstrengt system; der bliver flere døre, borgerne skal gå ind ad osv. Hovedsynspunktet i hele dette spørgsmål, som også flere ordførere bl. a. hr. Simonsen og hr. Valbak, var inde på, og som også socialreformkommissionen har bygget på, er, at vi må have den samme myndighed til at finansiere sygehusvæsenet og den ambulante lægebetjening.